

عنوان مقاله:

پیوندمنظرین انسان با محیط بررسی نقش پیاده راه درحیات شهر

محل انتشار:

فصلنامه منظر, دوره 2, شماره 8 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسنده:

علی عاشوری - کارشناس ارشد معماری منظر

خلاصه مقاله:

حرکت پیاده طبیعی قدیمی و ضروریترین شکل جابجایی انسان در محیط است که نقش اساسی در ادراک محیط و ارتباط با آن دارد درحالیکه به دلیل سلطه اتومبیل بر شهرها حرکت پیاده به تدریج نقش طبیعی خود را ازدست داده است ظهور شهرسازی جدید در محدوده های تاریخی شهرهای ایران شکل جدیدی از فضای شهری به نام خیابان را به وجود آورد که تعریف و تشخیص نادرست آن در ساختار شهر آن را به عنصر جداکننده بافت تاریخی و مدرن تبدیل کرد مفاهیمی چون تسلسل فضایی - عملکردی و قلمرو از این محدوده ها رخت برست و اولین مکان تجسم و تبلور خاطره تاریخی شهر از بارخود تهی شد از آنجا که این محدوده ها در شهر فضای گذار ازدوساخت متفاوت فضایی اجتماعی اند از یک سو نقش مفصل و مرتبه فضایی را دارد و از سوی دیگر مکانی برای درک مشترک شهرو کسب هویت اجتماعی است در برخورد با این پدیده در طول دوسه دهه گذشته نهضت پیاده گسترپیاده pedestrianization و توسعه فضاهای پیاده یکی از سرفصلهای اصلی شهرسازی جهان در طرح های توسعه شهری شده است که در نتیجه آن نه تنها سیمای شهرهایشان عوض شد بلکه تغییرات نوینی در کیفیت زندگی شهری و رفتار اجتماعی و فرهنگی مردم نیز به وجود آمد خیابان های مستعد پیاده در شهرهای کوچک یا بزرگ اغلب با طرح های جامع نابود شده است که باتدوین یک برنامه جامع میتوان هویت این فضاها را در مقیاس سازمان فضای شهر بازیافت نقش آنها را در مقیاس استخوان بندی اصلی محلات تعریف کرد و بامدیریت منظر این فضاها بر مبنای منطق بومی و فرهنگی ایران پیوندی با معنا بین ارزشهای قدیم و جدید فضاهای شهری برقرار کرد

کلمات کلیدی:

انسان ، زندگی شهری ، پیاده راه ، برنامه ریزی منظر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302975>

